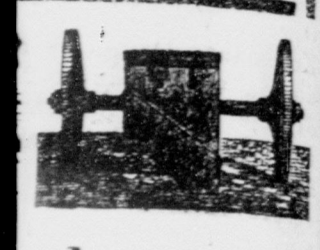

8 lóerejű
lökészetek
 bal és vaskerettel,
 zítárdabb szerkezet;
NETŐGÉPEK,
ALMOK,
ZSOLÓK,
 és RÁPÁVÁGÓZ
 lennemű más
gazdasági
 epek.

felranduló vevők
 egyenesen gyá
 reznyire az osztr.
 jönni kéretnek.

eke egészen vas
 és acélból
 anda és fakerekek, követ
 an o. é. ár 33. —
 99 " " " 35. —
 100 " " " 37. —
 ke 2 fttal olcsóbb.
 simélásra 6 ftt.

Társas
 képes jegyzékek ingyen és
 Budapest, vátzi-kéret
 g alatt.

gon egyenlő Dias
 y-dal ható anyag-
 tának. Fényes si-
 gés és rekedtség
 használat után el-
 ngálás és minden-
 használtatik. A
 rovat jobb mint
 eknél (nékülöz-
 la és angol beteg-

1 kis üveg 65 kr.
 on utánzatok meg
 ása véget, min-
 az itt látható véd-
 van ellátva.
 znanban Dr. Rots-
 árásban. Búdszent
 az gyógyszeria

Bécsben:
Droguerie.

pan
 ére, modern

telére.

Y A R.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
 S. Péterffy utca SIMON-ház Kunz József ur
 kereskedésével szemben.
 HIRDETÉMÉNYEK.
 előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
 valamint a lap sze lemi részét illető
 minden közlemények sde inté. endők.
 Bármennyire levelek csak ismert kszektől
 fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
 A SZABADELVU PART KOZLÖNYE.
 Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
 Helyben hához hordva vagy vidékre postán
 küldve:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy hóra 1 frt — kr.
 Hirdetési díj:
 Ot-hasábospetitör egyszeri beigtatásáért 6kr
 Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
 Nyiltör 4 hasábos petitörért 20 kr.
 Hirdetést vagy reclamat magában foglal
 ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Kedd, április 5

67. szám.

A magyar állam védereje és pénzügyi függetlensége.

III.
 Közgazdasági tekintetben nagy horderejű az, hogy a magyarközönség is, utánozva az épenséggel nem gazdagabb olasz nemzet dícséretre méltó példáját, általános részvétellel segíti a papírjárdék kibocsátásának biztos sikerét nagyobbitani, e mellett a haszonnak legalább egy részét magának biztosítja, mely az eddig elég gondatlanul egészen a külföldnek engedett át, úgy hogy Magyarország a magyar értékpapírokat, zálogleveleket és vasuti kötvényeket majdnem mindig csak akkor vásárolták már vissza a külföldtől, hogy ha ez belőlök 20, 25%-nyi hasznot húzott.
 Az osztrák állampapírok előnye, melyet külföldön vettek ki maguknak, nagy mennyiségükben és jó osztályozásukban áll, a mi azokat internacionális értékpapírokká alkalmassá teszi. A mi az elsőt illeti, valóban előnyére válik Magyarországnak, hogy aránylag kevesebb adósságot van és hogy a magyar állampapírok bizonyos hypothekáris biztonsgot nyújtanak, mivel az aktíva értéke a passzívát még mindig tetemesen fölülmulja. A mi a jó osztályozást illeti, úgy a Rothschild csoport, a világ leghatalmasabb pénzügyi konzorciuma által eszközölt járadék kibocsátás új lépés leendő, az Ausztria és Magyarország közt az államhitel becslésében okvetlenül helyreállítandó pénzügyi paritás felé. Legfőnyesebb bizonyítékul szolgál erre nézve az 1881. és 1887. árfolyamok összehasonlítása, mely szerint 1881. január 11. 73 százalékos osztrák papírjárdék (5.75 százalékos kamattal) akkori árfolyama mellett az 5 százalékos magyar papírjárdék kibocsátási árának 87.92 százalékon kellett volna lennie. Az akkor ajánlati uton történt eladás által eredményezett 75.78 százalékos kibocsátási ár

a vevőknek 6.59 százalékos kamatozást nyújtott. Tehát a magyar és az osztrák járadék közötti különbözet 1881. évi januárban 11.14 százalékos telt árfolyamban, és 0.84 százalékos tényleges kamatjövdelemben. A magyar 5 százalékos papírjárdék árfolyama jelenleg mintegy 89, tehát a kibocsátás óta 13.22 százalékosra emelkedett. Óriási haszon ez, melyet a vevők a kamat nyeresémtől eltekintve érvényesítettek. 13.22 százalékos tesz az árfolyamemelkedés, vagyis a magyar államhitel magasabb becslése. Az 5 százalékos magyar papírjárdék eszerint 3.08 százalékkal magasabban áll, mint az osztrák papírjárdék 1881-ki árfolyama. Ezen számok kétségbe vonhatlan bizonyítékai annak, hogy az osztrák és magyar járadék árfolyam 9%-os különbözete valóságos pénzügyi abszurditás, mely igazságtalanságot a magyar állampapírok elhelyezésénél a résztvevő beföldi tőke minél előbb elfog nyésátni, a magyar járadék vásárlók hasznára és a magyar állam javára.
 A magyar állampapíroknak ugyanazon hitel jogosultsága van, mint pl. az osztrák vagy olasz állampapíroknak, és hogy főleg saját helytelen bizalmatlanságunk oka annak, hogy állampapírjaink árfolyama — habár sokat, t. i. 12 százalékosra javult is az utóbbi 10 év alatt a világ pénz piacain — még mindig nem áll elsőt, a hol annap állani kellene s e bizalmi igazságtalanságot évenként legalább is 7,000,000 fttal fizetünk többet pl. Olaszországhoz képest, mint különben ugyanannyi államadósság után fizetnünk kellene.
 A „Correspondance de Pesth“ hivatalos források után már 6 évvel ezelőtt a magyar lapok hasábjain és a külföld legtekintélyesebb organumaiban összeállítva közölte az adatokat, melyek a szakértő előtt kellő bírálási alapul szolgálnak arra nézve, hogy mennyi bizalom-

mal lehetünk valamely állam papírjai iránt.
 Magyarország és Ausztria aktíváinak összehasonlítása és államháztartásuk mérlegeinek egybevetése már bebizonyították, hogy Magyarország állampénzügyei jobbak, vagy okvetlenül legalább is olyan jók mint Ausztriáé.
 A magyar és olasz járadék árfolyama között szintén létezik körülbelül 9 százalékos különbség Magyarország hátrányára, a mi magánál az 500 millió forintot kitevő renteadósságnál a magyar adózóknak évenként 3.350,000 fttal nagyobb kamat terhet okoz.
 Kimutatható a számok matematikai meggyőző ereje által, hogy ez már semmi által sem igazolt igazságtalanság Magyarországgal szemben.
 Magyarországnak először is oly állami aktívái vannak, melyeknek összege és valódi kereskedelmi értéke passzívái felülmulják. E tekintetben Magyarország államhitelezőinek bizonyos hypothecáris biztosítékot nyújt, melyről Olaszországnál szó sem lehet, miután az aktíváinak csak jelentéktelen részét tartotta meg, és nem csak állami, hanem még egyházi jogait is eladta, s csak annyi áll, hogy Olaszországban az ipar sokkal előbbre haladt, mint Magyarországon.
 De felettebb ki lesz egyenlítő az által, hogy először is lakosságának adóképesége aránytalanul nagyobb mértékben van megfeszítve, mint Magyarország lakosságáé, dacára annak, hogy az adóemelések által szintén a legnagyobb áldozatokat hozta a költségvetés egyenlőségének helyreállítása érdekében; másodsor Magyarországon nemesek a nagy és kisbirtokosok hanem az adózó polgárok és földművelők nagy tömegének jóléte és gazdasági jövdelemei is általánosságban jelentékeny mértékben felülmulják az olasz adózókat átlagos jólétét.

A tényezők összességének mérlege, melynek alapján két állam hitelét megítélni szokás, ezen esetben Magyarország javára szól. Meg kell azonban jegyeznünk, — hogy semmi esetben az egyedi szám az, mely két állam pénzügyi viszonyainak összehasonlításánál tájékozást nyújt és a melynek abszolút bizonyító erő tulajdonítatik. Ha azonban a gazdasági tényezők és mozgató erők mérlegének összesége Olaszországgal való összehasonlításánál Magyarország javára szól, senkiesem a ki észszerű és tárgyibizonyítékok iránt fogékony, elvitatni nem fogja, hogy a magyar állam, ha nem is nagyobb, de legalább oly hitelt érdemel, mint Olaszország, és továbbá, hogy ezen, minden magyar adófizetőre oly drága anomalia és igazságtalanság tökéletesen elmullozható, egyrészt a magyar viszonyoknak külföldön való ismertetésével és másrészt a magyar közönség közreműködésével.
 Ha Olaszország költségvetése ugyanazon elvek szerint állítatnék össze, mint Magyarország vagy Német- és Franciaország költségvetései, akkor ez Olaszország részére igen jelentékeny állandó deficitet tüntetne föl, habár az olasz állam vagyonának legnagyobb részén már tudott
 Olaszország még indirect adóinak egy részét is zálogba adta hitelezőinek az által hogy a dohány egyedárúságot egy társaságnak eladta. E példát aztán a még nagyobb pénzükségben szenvedő török birodalom híven utánozta. Azon pénzügyi műveletek, melyeket Olaszország az államvasutakkal folytat és a melyek bérleti szerződések címe alatt egyebet nem czéloznak, mint pénzt előteremteni, hogy az államháztartás egyensulya mesterségesen helyreálljon, Magyarország országgyűlésében sohasem találnak helyeslésre.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Katona József emlékezete.
 Irta: Illyés Bálint.
 — Szavaltta Zilahy Gyula a debreczeni színházbantartott Katona ünnepején. —
 Mosolygva nézz le óh nap égi fénye!
 Sugáridon rózsák fakadjanak!
 Puszták homokja válj arany fővényre,
 S te habléány! onsd rá ezüst hajad!
 — Virágid ó hölgy! szedd ma mind füzérbe!
 Költöd im ébred a sirhant alatt:
 Hogy újra lássa drága szép honát,
 Hol rá a muza büvös osókja szállt!
 Feledve volt mig élt, — csak öntanuja
 Küzdelmének, — s alig hogy elfedék:
 Sirjára vak, hideg közöny borula,
 Két, három év: nevét sem kérdezték.
 De jött Melinda, s égő könyve hullá
 Sirján, — ha megnyitott éjjelen az ég . . .
 S nyomán a könyvek im virág nyílnak,
 És elvezet az omlatag sirig . . .
 Királyi költő! Te nem csak megirtad;
 De végig játsztad a tragédiát!
 A végzetet fel önmagadra hívtad,
 És Bánkod sorsa tenejedre szállt! . . .
 Hogy láng kebelled, — mely a kirna kiút ad,
 Keresve egyre égi ideált:
 A föld porában vergődés vadul . . .
 . . . Egő csillag, mely — a mocsárba hull!
 Mi kin, az édes lánykától nem értve,
 A szívnek öntüzeben égni el!
 Hevüli dícsre fényre; s küzdve értte:
 A koszoruj még sem érne fel!
 S oh százszor égőbb seb, mit meg nem értve

Önnemzetétől a költő visel;
 Kit szíve lángja mégis egyre üz! . . .
 . . . Rablánczra vert szegény Prometheus!
 Ez a te sorsod „Bánk“ dícső írója:
 Nagy szellemed nem érti meg korod:
 S babérait mig olcsó dícsre szórja:
 Te önkézzeddel ostorid fonod! . . .
 A muza hi . . . s te mégy az égi szóra;
 De tenházad b nincsen otthonod;
 Nincs nép, mely lelkesülne műveden!
 Mig érte lángolsz . . . eldob hidegen!
 S te mégis oly hön epedve egész
 A szent hazáért, rejtve önszed!
 Mig T áliának oltárán tömjénez
 Muzsád: — előttd e szent kép lebeg!
 Alvó sebed bajára föl-fölérez.
 S ugy fáj, hogy nem lehet fölköltened!
 S mig tervet, tervre szösz selymér gyanánt:
 Egy Tantalusznak égő kínja bánt!
 S hogy önts tüzeddel nemzetedbe lelket.
 Mely lomha kéjben, gyáván vesztegel,
 Sirján a multat új életre kelted,
 Hősök lezajlott nagy küzdelmivel! . . .
 S a kort, mely ősi dícsot, érenyt felejtett
 Zengő lantod merészen hújja fel;
 Hogy lelkesülve ősi jellemem,
 Néped s hazája nagy, s szabad legyen!
 S kél büszke „Bánk bán“ déleczegen, főn-
 séggel . . .
 Hűség s kételm' lángzó szívén az ur,
 Lovag éreny, mely csuszva sohse térdel,
 S kéjt lopni nem tud álnokul, gazul;
 Mely foltot ütni, foltot túrni szegyel.
 S a czéda fajra vad haragra gyul;
 S lovaghitében sértve vért ereszt . . .
 De bukva is nagy, bukva is nemes!
 Rá bős baraggal jó az ősz Peturbán . . .
 Megreng a föld, a merre elmegyen;

Hő szíve mint az izzó lava forrván,
 Az ő jogért, mint duskál idegen . . .
 S meráni fajra tűzvillámot szórván,
 Mely dözsöl a nem érdemelt kegyen;
 Atokba fulad ajkán a beszéd,
 S vihar gyanánt megrázza nemzetét!
 S öreg Tiborezot ki ne értené meg:
 Panaszra kelve a nyomor felett;
 Sebét kitárva árva nemzetének
 És kérve az elorzott kenyeret?
 Midőn esengve hajt alázza térdet
 A trón előtt, mit veszelj fenyeget;
 Mutatva, mint zug ott alatt az ár . . .
 . . . A vész felett jajongó vén sirály!
 De Bánk alakja nagy a léha kornak,
 Mely élv után fut, kétj után libeg;
 S Petur haragján lány kedélye borzad:
 S Tiborez szavára gögösen rideg . . .
 Az ősi jellem, mint a vén fa korhad,
 És ernyed a rég érezesült ideg . . .
 — Hősök! nyugodjatok csak sir alatt!
 — S költő! te várj, mig jó a viradat!
 És vár a költő, éji méese mellett
 Fogyaszta szíve drága olaját;
 Mig tört kebelled haj! végsőt lehellett.
 És meg találta fenn az id-ált! . . .
 . . . Előbb a pornak porba térti kelett,
 Hazája hogy megértse nagy fiát;
 S bámulja fényes üstökös gyanánt:
 Ragyogva fenn, mint drága égi láng.
 Megjött a kor. (Hogy élve megnem érted?)
 Álmából a nemzet fölébredett . . .
 A nyugvó hősök újra visszatértek,
 Főlrázní hosszú siri éj-det . . .
 S babért, mit a kor botorul letépett,
 Ma tele kézzel nyujt a hon neked . . .
 A büszke „Bánk“ estéből újra kel:
 És Tháliával téged ünnepel!

Királyi költő! oh vedd a füzért, mit
 Hódolva nyujtunk im mi is neked!
 S te égi nemtó! aki örködél itt,
 És újra keltéd, alvó gyermeked:
 Nagy szellemével, mely fölér az égig,
 Lebegj e csarnokok papjai felett;
 Hogy fénye vissza vissza sítve ránk:
 Dícső legyen — mint álmód — hazánk!

A rózsató.

— Gaston Schaedler. —
 — Ezer ördög, ilyen haszontalan gazság
 oh! az a gazember; kiáltotta a vén ör,
 egészen kijöve sodróból, egy sir felé hajolva
 Ez már mégis sok, ilyen gazságot, nem is
 képzeltem el. Soha, hála istennek nem ért
 meg ilyen hallatlan dot, mint a mely pár
 óta felháborította, méttatlankodással töltötte
 el és egészen megzavarta fejét.
 Pedig nem kevés ideje, hogy rendesen
 megteszi körútját a rendes szomorú sétányok
 kö ött. Nehány éveide már annak, hogy az
 öreg János bácsi elhagyta ezredét. Nem fe-
 ledkeztek meg a bátor harcászról, a ki rak-
 va volt sebekkel, temetőri szerény állást
 juttattak részére. Az öreg család nélkül volt,
 hogy elhagyta pajtasait, egészen egyedül ta-
 lálta magát, a nélkül, hogy valaki iránt va-
 lami barátságos érzellemmel viseltetnék, ha-
 csak a badi érem után nem, mely a mellén
 fényeskedett, hanem aztán igazán szereteté-
 vel vette körül azokat a sirokat, a melyeket
 az ő ügyeletére biztak.
 Lassanként ezek képezték csak az ő
 élete czélját, úgy tekintette e halmokat mint
 a saját tulajdonait, tudta könyv nélkül a fris-
 sen fakereztre fottat, vagy a kövekre vé-
 sett és időtöl fakult sirteliratokat. Az „ő“
 sírjai, ezek képezték családját, barátait, ez-
 redét! és ezek között lassan sétálva meg-

Kossuth Lajos az antiszemitaokról.

A függetlenségi és a 48-as párt egyik tagjához Kossuth Lajos a következő levelet írta az antiszemitaokról:

"Hogy az antisemiták egyenesen az önök pártja ellen dolgoznak, azt látom, sajnálattal látom, mert biz az igen valószínű, hogy sok bajt fognak önöknek csinálni; mert a függetlenségi elvhez hű néphez azzal fordulnak: hogy ők az igazi függetlenségek; közjogi tekintetben ők is úgy kívánják a haza függetlenségét, mint önök; különbség csak az, hogy ők többet akarnak; nemcsak a némettől, hanem a zsidótól is függetleníteni akarják a hazát.

En nyilatkoztam a zsidókérdésben. Ott van Helyföld levelem. Ha nevemmel visszaélés történik, kezükben van a czáfolat. Reprobuciók, ismertessék az illető helyeken ha jönnek látják. Többet, jobbat most sem mondhatnék.

Hanem én azt írja, hogy igazságaiban, de sőt némely országgyűlési beszédekben is abból merítenek argumentumot, hogy önök az én tanácsom ellen járnak el; midőn velők nem akarnak egy pártot képezni; mert én azt tanácsoltam egy régebbi levelemben hogy egy zászló alá tömörüljön mindaz, a ki a függetlenséget akarja s ne kutasuk, mikép gondolkodik valaki más kérdésekben."

"En nem hiszem, hogy ezt valaha így mondtam volna. Mikor a pártzini kérdést forgattam fenn, igenis tanácsoltam, hogy a függetlenségi címet vegyék fel, mert az alá minden árnyalat elfér, a 48 is elfér, még én is elférek; és azt is mondhattam, hogy a pártkötélnek nem involválhatja, a nézetegységet oly kérdésekben is, a melyek nem párt-elvi kérdések s mert nem azok, nyílt kérdéseknek tekinthetők.

"De a joggyenlőség kérdése párt-elvi kérdés. En erről határozottan nyilatkoztam azon levélben melyet a zsidókérdésben Helfy barátomhoz intéztem. Ott világosan ez áll: azt az önfentartás kötelessége parancsolja, hogy idegen zsidóknak ép úgy, mint idegen pansláv vagy panomán elemeknek Magyarországra csoportosulása meg ne engedessék; de hogy azok közül, kiket a demokratikus irányának hódoló igazság az ország polgárai közé sorozott, csak egy teremtett léleknek is joggyenlősége megosorbitsassék, azt a függetlenségi párt meg nem engedheti.

"Ugyanazon levelemben még azt is írtam: Kétségtelennek tartom, hogy az ország polgárai közt a faj, nyelv s valláskülönbség nélküli joggyenlőség nagy elve nem oly dolog melyet a párt tagjaira nézve nyílt kérdés lehessen declaráni, és ha volna az, kik ez elvet megtagadják, azokat a párt tagjainak lehessen tekinteni.

"No, kérem, e levelem 1892. nov. az ország csaknem minden lapjában közölve volt; ha igaz hogy az antiszemitaokról ezzel ellenkezőleg mernek reám hivatkozni, hát miért nem olvassák fejükre ezt az agyonzúzó czáfolatot?"

Külföld.

Az olasz kormányváltás hosszu vadjudás után véget ért — az új kabinet megalakulásával. Ebben az új kabinetben benne Crispi, de hiányzik egy oly ember, kinek ott nem léte első tekintetre is feltűnik; hiányzik

a német császár által csak az imént kitüntetett Robilant gróf. Kimaradását azon politikai-irénynál fogva lehetszajnálui, melyet képviselt. Azt mondják azonban, vigasztalásul, római nyilatkozatok, hogy bárhogyan alakult legyen is meg az új olasz kormány, Olaszország jó viszonya a középúrpapai hatalmakhoz — változatlan marad.

Az új kabinet következőleg alakult meg Depretis a miniszterelnöki és a külügyi, Crispi a belügyi, Zanardelli az igazságügyi, Bertolieviale a hadügyi, Brin a tengerészeti, Magliani a pénzügyi, Saracco a közmunkaügyi. Grimaldi a földmívelési és Coppino a közoktatásügyi tárcázati fogják vezetni. A hivatalos lap valószínűleg ma fogja közzétenni az új kabinet névsorát.

A Katkov és Giers közti conflictus, a czár beavatkozása után is eldöntetlen maradt Giers mint látszik, megmarad ugyan hivatalában de másfelől Katkov is folytatni fogja lapjában a hivatalos orosz politika elleni nem hivatalos, ellenlábás orosz politikát. Hirlik, hogy a czár megintette Katkovot, de hogy ettől a félelmes muszka publicistának a haza szála sem görbül meg, lehet következtetni abból, hogy Katkov hivatalos volt ebédre a czári asztalhoz.

A francia-német hírlapi háboru folyton elég zajosan folyik s nem csekély aggodalmat keltezt. Miudenesre megnyugtató jelenség, hogy a Berlini Nordd. Allg. Ztg szintén konstataja, hogy a francia kormány lapjai a béke érdekében megelőlően viselik magukat s nem izgatják a nemzeti szenvedélyeket.

Napi hírek.

Barross Gábor Debreczenben. Magas rangu vendége volt ma délben városunknak. Barross Gábor közmunka és közlekedésügyi miniszter ő excellenciája két és félórát időzött nálunk. A miniszter ur előkelő nagy társasággal a munkács-beszki di vasut ünnepélyes megnyitására d. e. 11 óra 15 perczkor különvonaton ide érkezett.

Vele voltak Ludwig Gyula az államvasutak igazgatóságának elnöke, Nagy László min. tanácsos igazgató, Ambrozovics Béla min. tanácsos, a főfelügyelőség főnöke, Szabó Jenő min. tanácsos, Nagy János min. tanácsos, a műszaki tanács főnöke. Koller Lajos miniszteri tanácsos, a posta és távírdai osztály főnöke, Renovicz Kajetan felügyelő, Tichit Frigyes osztálytanácsos, Márk Károly főfelügyelő, Berényi József főfelügyelő, továbbá Ivánka Imre az észak-keleti vasut vezérigazgatója, s még többen. Délelőtt 11 órányban érkezett meg ide a távírtati értesítés a miniszter ur átutazásáról. Rötkön hirt adtak a városunkbeli főbb tisztviselőknek, a kis vasut igazgatóságának, — hogy a miniszter kellő fogadtatásban részesüljön. — A miniszter urat a pályaudvarban. Dégenfeld József gr. főispán, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, Rásó Gyula alispán, Körössy Sándor orsz. képviselő, Laky Lajos városi tanácsos várták. A város közön-

sege nevében a polgármester ur röviden, melegen üdvözölte, s felajánlotta neki a városba való bejövételhez a város híres ötös fogatát. A miniszter ur azonban — megakarván szemlélni a helyi vasut vonalát egy, szintén készen álló külön közúti vonatra ült a társasággal együtt, mely kiment a nagyerdőre s onnan néhány percznyi időzés után ugyancsak a helyiasuton a Bikába tért, hol szűkebb körü ebéd volt. Ebéd alatt csupán Simonffy Imre polgármester ur mondott a magas vendégre egy rövid pohárköszöntőt. Az ebédnek 1/2 óraor lett vége. A miniszter ur a város ötös fogatára ült, engedve Körössy Sándor kérésének, ki azt az ügyes megjegyzést tette, hogy „Kegyelmes uram, miniszternek Debreczenben lenni s az ötös fogaton nem ülni, olyan mint Rómában lenni s pápát nem látni.” A magas vendég igazat adott e szavaknak s az ötös fogaton hajtatott ki az indóházhoz; közben megtekinté a színházat is. — Az ántuzó társaság többi tagjai a helyi vasuton mentek ki. — A külön vonaton 2 óraor utaztak Budapestre. — Ő excellenciája ezuttal járt először városunkban s egészen meglepte ennek nagyvárosias kinézése s a város nagy mérvű elő haladása telletti örömeinek többször adott kifejezést. Rövid itt időzése reánk nézve azon fontos-sággal bír, hogy meggyőződött a magyar államvasutak itteni indóházának már sok pausz tárgyát képező szük voltáról s azonnal meg is ígerte, hogy a középső résznek a már készen levő terv szerint való újraépítéséről mielőbb intézkedni fog. Igéretet tett továbbá arról is, hogy a képviselőház ülészakának bezárása után ismét meglátogatja városunkat, s akkor hosszabb ideig fog itt időzni, hogy alaposabban megismerkedjék az itteni viszonyokkal.

Népfelkeési tisztifanfolyam Debreczenben. A honvédelmi miniszter a f. hó 2-dikán 3493 sz. a. kelt rendeletével a népfelkeési tisztifanfolyamokat felállította és Debreczenben a f. évi apr. 12-dikén gyalog-sági és lovassági, május 6-dikán pedig csupán gyalog-sági tanfolyamot rendezesített iskolai szünetre Debreczenben tanfolyam nem engedélyeztetett. Az apr. 12-diki gyalog-sági tanfolyamra a következő egyének lettek kijelölve, a kik apr. 11-dikén de 2-órától 6-ig az itteni honvéd feldandár parancsnokságjal jelentkezni kötelesek; u. m. Kerezi János, Gorovi Miksa, Dr. Balkányi Miklós, A Nagy Gábor, Szathmáry Károly, Szathmáry Mihály, Dr. Medgyaszay Dező, Györy Kálmán, Kolbenhayer Kálmán, Szabó Gyula, ifj. Tóby István, Sipos Béla, Dr. Némethy Károly, Györfly Aladár. A lovas-sághoz, a kik szüneten apr. 11-én az itteni honvéd huszár ezred parancsnokságjal tartoznak jelentkezni a következők: Török Gábor, Dóczy József, Szántay József, Scher Adolf, Ovári Szóke Kálmán, Br. Fehérvári Imre és Domahidi Elemér. Felhívták a most nevezettek, hogy igazolványaikat, melyekkel a tanfolyamra lett kijelölésüket és igényüket az illető katonai parancsnokságok

előtt igazolhatják a f. april hó 10 ik napjának déli 12 órányig Zöld Mihály városi jegyzőnél a hivatalos órák alatt vegyék át. Dr. Halász Sándor és Dr. Szántó Sámuel jogosítva vannak a kár az apr. 12-diki, akár a május 6-diki tanfolyamban részt venni. — Ennél-fogva ezek, — a mennyiben az apr. 12-diki tanfolyamban kívánának részt venni, — igazolványaikat a mondott helyen és időben átvehetik, és a fent elősorolt jelöltekkel együtt a honvéd feldandár parancsnokságjal jelentkezzenek. A többi jelentkezőkre nézve a mennyiben ki nem jöttek a honvédelmi miniszter később fog intézkedni.

Debreczeni zenede f. hó 11-én délelőtt 10 óraor aját helyiségében rendezés közgyűlést tart, melyre az alapító, és rendes tagok tisztelt meghívotnak. Tárgysorozat: 1. Igazgatói s választmányi jelentés a közgyűléshez a legutóbb tartott közgyűlés óta történetkről. 2. 1887/88, 1888/89-ik évi vizsgált számadások betérjesztése s a főlléviszálatra kiküldött bizottság jelentése. 3. Indítványok. 4. Tisztviselők és választmányi tagok választása. Kelt Debreczenben, az 1887. évi april hó 2-án tartott ülésből. A választmány.

Debreczeni „István gőzmalom” tek. Igazgatósága, a m. hó 27-én tartott közgyűlés határozata folytán, a „Debreczeni nyomdász segélyező-egylet javára 10 azaz tíz forintot kegyeskedett adományozni, mely szives adományért fogadja az egylet nevében hálás köszönetemet. Debreczen, 1887. apr. hó 4-én. Fricz József elnök.

Uj jogtudor. ifj. Tüdös János városunk szülötte és lapunknak munkatársa a budapesti tud. egyetemen jogtudorrá avatott. Gratulálunk.

Polgármesteri jelentés márczius hóról. A ma délután tartott közigazgatási bizottsági ülésen felolvasott, márczius hóról szóló polgármesteri jelentésből kiemeljük a következőket: A rendőrség által letartott lopásért 11, rendőri kihágásért 115, összesen 126 egyén. A városról eltoloncoltatott 16. a városon keresztül toloncoltatott 21, kényeser-utlevéllel kiutasított 1: együtt 38 csavargó. A katonaság létszáma volt: közshadsereg bel 787 ember 320 lóval. m. kir. honvéd 331 83 lóval, összesen 1118 ember 403 lóval. A lakosság által állami adó fejében befizetett összeget 1597 fr 73 kr; hadmentességi adó 224 frt 69 kr, helybeli illeték 43 fr. 98 kr, idegen adó 455 frt. 53 kr, idegen illeték 97 frt 66 kr, járda költség 5 frt 68 kr, közmunka váltás 40 frt 70 kr. A közegyi öiróság ügy forgalma volt 520 db, melyből eliatóztatott 392 db. Végrehátszás elrendeltetett 45, foganatosított 50; árverés elrendeltetett 34, nem foganatosított 21 egyén.

Népiünnepély. A debreczeni iparos ifjuság önképző és betegsegélyező egylete f. é. május hó 15-én a nagyerdőn népiünnepélyt rendez, melyre nézve a szerződést a nagyerdei vendéglő bérlőivel már megkötötte a rendező bizottság. Ez iránt a városi tanács is beadta kérvényét. Az előkészületek nagyban folynak, a mennyiben az ünnepély hangverseny, tüzi játék és számos más látványosságal lesz egybekötve. Bővebben közelebb.

Tűz támadt ma reggel 6 óraor a Szabó Emma Battyányi utcza házában egyik bolti helyiségében, a tüzörséget egy rendőr értesítette, a tüzörség a színhelyre érkezve a bolt ajtót betörték, s az ott égvé talált két zsák répamagot eloltották.

szokta már a kavics csikorgását léptei alatt, és derűs boldogságban folytak le napjai.

De csendes boldogsága elenyésző féltben volt, annyira kellemes életét hirtelen megmérgezték, mérhetetlen fájdalom gyötörte és töltötte el szívét, a harag forrásba hozta minden oceph vért: János bácsi é-zrevette, hogy sirjait meglopiják.

En igen kemény csapás volt! az öreg azt hitte, hogy megőrül, mert mintha csak gnyvból tették volna, a művésziesen kidolgozott keresetek, az értékesebb síremlékek nek békét hagytak, de ha valamely siron kedves virágcsoport mosolygott az élet jele képen, bizonyítva azt, hogy azok, a kik élve maradtak, nem felednek, valamely szentesség-törő kéz, meggyalázza a szent emléket, ki-tépte a legszebb virágokat és üresen maradt a szeglet, mintha csak azt kiáltotta volna: Tolvaj!

Összeszorított ökölrel, remegő lélekzettel állott ott meredten a sir előtt, nem akart semminek hinni. Tegnap még olyan szép volt, egész kis kaczár és mégis szerény virágos kert volt, kis eirejtett zug abban a nagy területben, hol az örök álmodt olyan békésen alusszák. Jaj! ma reggel milyen változás! Mintha valami rablóbanda csörtetett volna keresztül, minden kegyelet nélkül szaggatták ki azokat a gyönyörű rózsákat, mintha csak valamely középkorbeli rablónép lett volna, mely vést és pusztulást hagyott hátra maga után.

Az öreg katoná arca vonaglott a haragtól, a felháborodás fojtogatta mellét és utat fogta el. Nagy felindulásában ráncos arcán két forró könnyesepp futott végig. Hanem aztán végtelen haragba jött érzékenykedése miatt és kezével rettentés bösz csapást márt mellére. Válogatott és ékesen szóló mondások röpöttek ki ajkairól.

A felháborító gszág nem akart beférni a fejébe, egészen el volt képedve és csak egy gondolat lebegett folytonosan előtte:

elszippni a tolvajt... és... és!! nem fejezte be, de felemelte karját, öklével bevesen hadonázott az üres semmisségben, fenyegette az ismeretlent. Botjával pedig rettentés erővel csapdosta a kavicsokat, aztán ismét a táni kezdett, lépten-nyomon ismételte mondását, melyben haragjának egész súlyát fejezte ki.

— Ördögöt, hogy lehet valaki olyan gazember!

A mint egy uton kikanyarodott, egész kicsi kis lánykát vett észre az öreg. A gyermek bizonytalan léptekkel tipegett, csak alig, hogy fel volt öltözve, ruhája foslányokban csüngött le róla, itt-ott rózsás bőre kilátszott, alól tele volt sárral. Méztelen lábával egy kavicsra lépett, fájdalmában halkán felkiáltott, megállott pillanatil, aztán nyugtalan tekintetet vetett maga körül és ismét megindult.

Az ör távolról követte ezt a piczi kis teremtményt, kit még a szél is megingatott, valószínűleg egy olyan koldus, gondolta magában az öreg, a kik a temetőben csavarognak, kiket gonosz szülők küldenek, hogy a járókelők szívét meglágyítsa, néhány krajczárt összekolduljanak... Most egyszerre lángba borult az öreg ember arca, szemei villogtak a haragtól, hiáltani akart, de akkora volt felindulása, hogy nem volt erre képes; mozdulatlanul állott, látta, hogy a kicsike egy sir fölé hajolt, mindkét kezével megfog egy rózsát és azt hevesen rángatja, olyan erővel húzta, a milyent nem is tétélezett volna fel róla senki, végső erőfeszítéssel kitépte végre.

Most felemelkedett, kezébe megszorította a virágot és futni kezdett jobbra, minden lépten-nyomon megbotlott, csak alig, hogy el nem esett, lábait megsértette, de a fájdalom egyetlen kiáltását sem hallatta. Haladt gyors futásban a nélkül, hogy látott volna valakit, vagy hallotta volna a vőn ör meghatott lélegzetét, a ki alig tudta követni

és összeszorított fogai között egyre ezt dörögte:

— Hej, te jó madár, most mindjárt elcsiplek: majd eligazítom én a te doigodat!

III. Mikor János bácsi utolért, egészen a temető végében, a közös sarkert egyik szegletében a gyermek egy sir előtt térdelt, mely sajátságos ellentétet képezett a környékén levő többiekhez, kis egyszerű fakereszt volt odaillesztve a középre, de akárcsak bármely gazdag előkelő sir, gyönyörű virágokkal volt beültetve.

Az ör észrevétlenül közeledett hozzá és nézte azt a szegény leányt, a ki inkább feküdt a fagyos földön, mintsem feléje hajolt, a gyermek hangosan érthetetlen szavakat daogott, teste görönsőhen rángatózott a zokogás tól, míg bánatosan sohajtott és nagy könyöcseppek szaladtak végig sovány, összesett arcán.

Felemelte fejét, összekulcsolta kezseit, reszketeg gyermekies hangon kezdette meg e szavakat, melyek olyan sajátságosan hangzottak a csendben: Mi atyánk, ki vagy a meunyekben!

Most elővette a rózsát, melyet maga elé helyezett, hosszú csókot nyomott az egyik rózsára, aztán kezeivel széthányta a fét és körmeivel, ott pörö vérescepp serkent elő, lyukat ásott és oda beültette a virágot. Mögötte az öreg János bácsi önkénytelenül lekapta sipháját, de hirtelen mozdulattal visszatette oda ismét, szidta magát ezért a gyöngeséért és véa oktalannak nevezte magát, végül pedig elhatározta, hogy gyorsan végzani fog, egyik kezét a gyermek vállára téve, egyetlen mozdulattal maga elé fordította és rettentő hangon kiáltotta:

— Valahára! most már megcsiptelek te kis tolvaj.

IV. Megrémlten, mintha álomból ébredt volna fel, a gyermek felemelte fejét, arca

kék volt, orrocskája piros a hidegtől, látta az öreg ör ráncos, marcsona arcát és fölébe gomba, vastag hang kiáltotta: „te kis tolvaj!”

Felkiáltott, el akart futni de a rémülettől megdermedve ott maradt, fogai idege sen vacogtak, minden tagja remegett és két nagy szeme bámulva nézte az őrt.

Ez szelidebb hangon szöjt hozzá, lehetet lennek tünt fel előtte, hogy ez a szép gonoszító legyen, kereste a kifejezést, a mikkel kérdazze, hogy ne ijessze el, majd a médeliget hangon kérdezte. De a gyermek halgatott, most ismét erőt vett az őrezen a harag, fenyegetőleg emelte fel kezét és így kiáltott:

— Na hát, beszélj! vagy!

Nem fejezte be, mert anélkül, hogy egyetlen egy melekülésre czélzó mozdulattal tett volna, beletörődvé, az ütéseket várta a gyermek és lehajította a fejét, János bácsi visszakapta felemelt kezét, elpirult, mintha valami gonosz tettet követett volna el.

A gyermek végre ajkait mozgatni kezdte, b-szini akart, de a zokogás elfolytotta és nem engedte, hogy bár egyetlen szonoz jusson. Tagolatlan kiáltások és panaszos hangok törtek el málebből.

Kétségbeesetten térdre hullott, földről fekete újjával a sirra mutatott, melyen a félig elültetett rózsák mosolygok.

Az öreg János semmit sem értett ebből a jelenetből, de nagyon meg volt hatva. Haragja teljesen megszűnt a gyermek előtt, ki látványtalan szerencsétlen volt; elfeledte ellene való fogadkozásait, gyöngéden magáho: szorította és kezével fejét megsimogatta, sugta a fölébe:

— No lelkem, nem csinálok neked semmi rosszat, no nézz csak réám, nem vagyok én rossz. No ne sirjál, mond meg, miért veszed el a virágokat és miért hozod ide?

A gyermek szivszaggató hangon zokogta

— Négy város területén jédo héten s könyvi tétel egy halva s könyvi tétel 1 fiu. Szület 37 gyermek. fi, 16 nőnem ref. 30, r. volt a halál 27. Himlőbe

— Ő ván gőzmalom közgyűlése a egyletnek 40 egylet nevével, az egy-gának tovább czeu, 1877. pénztárnok.

— A önképző eg-évi rendes k-az egyesület erre vall leg-hogy a tago-A gazdag vette igényb-nagyobb érde-köb viták fe-József elnök rendet megel-vál. tag azon József az eg-nőkévé válaa-határozattá, választmány-tője Ujlaki E-pét nyújtá ez-alatt előford-bőven foglal-működésével, lána megelé-lez feleslege-sület 1886. 2252-64 frt mérleg száml-fel. A számv-gyűlés egyha-választmányo-Rövid szünet-szabálytervez-módosítással a „vasárnap-gyar kereske-ügyében; mi-javaslatá egy-indítványozta-vontkozó költ-zeti módját a-szerint a költ-vények utján-lés tárgyai k-ugy a maga-szönye az eg-mondott. A kező: Elnök Géza, titkár Gyenes Lajos, jegyző: Ujlai Armin, könyv-könyvtárnok tagok: Szabó Donogán Ist-ván, Kiss Ká-lstván, Hork-Lustig Károly

— Oh, virágokat! Zokogás azután teljes totta:

— Megt emberek ide-nek virágoka

— Hát hangja reszke

A gyer-tekintett reá, delve, kiáltot

— Nem mánat ismert mánat. Oh, neki virágoka

Az ör h-ke, szívéhez

va, csókolta a-rüleg hajolt

— Ejnye-tél, te csavar-gokat? toring-fogsz topni!

van virágoka-elvisszük a n

— Igaz-áltotta a kis-jaival magáho-kolta és végté-dotta:

— Oh h-Asután földre, leterde-gázró zokoga-atyánk, ki va-Az öreg Szegény megcsiptelek, leányom léssz

hó 10 ik napj...
városi jegy...
Dr. Szántó...
május 6-diki...
Ennél...
apr. 12 diki...
igaz...
időben...
jelöltekkel...
szükség...
jelent...
névze...
meny...
védelmi minisz...

Népesedés. Debreczenben sz. kir. város területén márcz. 27-től ápr. 2-ig terjedő héten született ev. ref. (375-402 anyakönyvi tétel) 14 fiu, 14 leány - 28 gyermek egy halva született: r. kath. (89-96 anyakönyvi tétel) 4 fiu, 4 leány - 8; izraelita 1 fiu. Született összesen 19 fiu, 18 leány - 37 gyermek. Meghalt ugyanezen idő alatt 23 fi, 16 nőnemű - 39 egyén; ezek közül ev. ref. 30, r. kath. 6, izr. 3. Feltűnően sok volt a halálozás a harmadik kerületben. t. i. 27. Himlőben meghalt 2.

— **Ó T. Köszönetnyilvánítás.** Az „István” gőzmalom társulat f. é. március 27-ki közgyűlése a debreczeni önkéntes tűzoltó egyesületnek 40 frtot adományozott, melyért az egyesület nevében hálás köszönetemet nyilvánítottam, az egyesület a társulat tek. igazgatóságának további jó indulatába ajánlv. Debreczen, 1877. április 5. Tikos István egyleti pénztárnok.

— **A debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesülete** vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését. Ugy látszik, hogy az egyesület egészen új korszakot kezd elni, erre vall legalább azon örvendetes körülmény, hogy a tagoknak csaknem fele jelen volt. A gazdag napirendet, mely 3-tól 8 óráig vette igénybe türelmüket, mindvégig a legnagyobb érdeklődéssel kísérték. Itt ott előbb viták fejlődtek ki. A közgyűlést B. Iró József elnök nyitotta meg. A kitűzött napirendet megelőzőleg azonban Tóth Kálmán val. tag azaz indítványa, hogy indítsanak Csanak József az egyesület örökös tiszteletbeli elnökévé választassák, rendkívüli lelkesedéssel határozattá emeltetett. Ezután következett a választmány évi jelentése, melyet szerkesztője Ujlaki Béla jegyző olvasott fel. Hű képet nyújt az az egyesület életében egy év alatt előfordult mozzanatoknak és a mi fő, bőven foglalkozott a választmány gazdasági működésével, mely eredményét tekintve, általános meglepedést érdemelt ki. Talán nem lesz felesleges megemlítenünk hogy az egyesület 1886. évi bevételé 2295-48 frt volt 2252-64 frt kiadással szemben, s hogy a mérleg számla 4005-73 frt vagyont tünet fel. A számvizsgálók jelentése alapján a közgyűlés egyhangulag köszönetét szavazott a választmányának s a felmentényi meg adta. Rövid szünet után Tóth Kálmán az új alapítótervezetet olvasta föl, mely csekély módosítással jóváhagyott. Ugyanó referált a „vasárnapi munkaszünet” valamint a „magyar kereskedő ifjuság országos szövetsége” ügyéről; mindkettőre vonatkozó határozati javaslata egyhangulag elfogadtatott. Továbbá indítványozta egy tekepálya létesítését, erre vonatkozó költségelőirányzatát és ennek fedezeti módját a közgyűlés jóváhagyta. Ezek szerint a költségelőirányzatból 400 frt részvények utján lesz fedezve. Ezzel a közgyűlés tárgyai kielégén merítve B. Iró József elnök egy a maga mint tisztársai nevében megköszönve az egyesület bizalmát, tisztelői lo mondott. A választás eredménye a következő: Elnök: B. Iró József, alelnök: Baltigh Géza, titkár: Tóth Kálmán, pénztárnok: Gyenes Lajos, háznagy: Molnar Ferenc, jegyző: Ujlaki Béla; másod jegyző Stern Armin, könyvtárnok: Nonn Endre, másod könyvtárnok: Hajós Antal. Választmányi tagok: Szabó Zsigmond, Kovács József, Donogán István, Benedek Arpad, Páli István, Kiss Károly, Kalenda János, Cziriák István, Horkay Lajos, Lőkövits Arthur, Lustig Károly, Vágó Andor. Pótagok: Stern

Izidor, Furujás Ferenc, K. Szabó Sándor, Bodrogkúty Gáza, Boros Izidor, Berecz József.

— **Köszönetnyilvánítás.** A debreczeni „István gőzmalom” tehitetes igazgatósága által a Fröbel gyermekert egyet részére hoztam juttatott 20 frt kegyes adományáért fogadja a Tehitetes igazgatóság az egylet nevében hálás köszönetemet. V a r g a D a l m y T e r e z elnök

— **A tavasz derűje** mosolyog már le a napsugárban és a szeszélyes aprilis dicséretreméttő beköszöntött tartott. A napugár ki csalja a séta kedvelőket a sétányra, a mely hivatalosan jelzi, hogy idenye megérkezett. A sokáig pihent ladikok már ott uszkálnak a csolnakázó egylet taván és nemokára felhangzik a madárdal, a mibe tompán belepuffognak a lövölde puskái. Csak el ne fekejtse ezt a derült képet valami csunya aprilisi tempo.

— **Megüresedett ludoviciai alapítványi hely.** A m. kir. honvédségi Ludovicia akadémia tényleges tisztképző tanfolyamában a Debreczen sz. kir. város által tett alapítványi hely az 1887/8 tanév kezdetén üresedésbe fogván jönni, felhívtnak mindazok, kik ezen alapítványi helyet elnyerni ohajtják, hogy szabályszerűen beilyeztet kérvényüket ez iránt a városi tanácsoshoz f. évi April 30 napjának esti 6 órájáig anyuival inkább beadják, mert a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. Egyéb tudnivalók iránt felvilágosítással szolgál Zöld Mihály városi aljegyző a hivatalos órák alatt.

— **Nyilvános köszönet.** Az „István” gőzmalom társulat — tek. igazgatósága részéről a mai napon 20 frt a hitanhanglatok segély egylete részére; 20 frt a joghallgatók s egylete javára; 20 frtot pedig a főiskolai ének és zene tanszéki alap részére vetten kezemhez. Ezen legújabb adományért fogadja a nevezett társulat tek. igazgatósága nyilvánosan és legőszintűbb köszönetemet. Debreczen, april 4. A főiskolai igazgatóság.

— **Megfelebbezett közgyűlési határozat.** Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága tudvalevőleg a múlt hónapban tartott közgyűlésen tárgyalta Kovács Gábor és társai ösmeretes indítványát a szervezési szabályzat azon szakaszának megváltoztatása iránt, mely szerint a négy kerületi rendőrkapitányi hivatal is, nemcsak a rendőrfőkapitányi, a főispáni kinevezés által töltetik be. A közgyűlés 47/255-1887 sz. határozatában 4 szavazat többséggel elvetette az indítványt s elfogadta a tanács javaslatát a megváltoztatni kért szakasz meghagyása iránt. — Ezen határozat ellen Kovács Gábor és társai összesen 58-an ma a polgármesteri hivatal utján a belügyminiszterhez f e l e b b e z é s t a d t a k b e, melyben terjedelmesen bizonyították, hogy az 1886. XXI. t. cz. 80 szakaszában foglalt kinevezési joga a főispánnak fére értéséből a törvény világos rendelete ellenere terjesztettki ki a 4 rendőr alkapitányi hivatal betöltésére; a jog és pé n z ü g y i b i z o t t s á g, — valamint a tanácsnak felhozott érvei meg nem állhatnak; a szervezési szabályzat kifogásolt szakasza ellenkezik a közönség érdekeivel: minél fogva k r i k az említett közgy. határozatot érvényben nem hagyni, s a törvényhatóság a szervezési szabályzat elvi vonatkozó részének a törvénynek megfelelőleg leendő módosítására utasítani.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az „István” gőzmalom társulat múlt hó 27-én tartott közgyűlése a kereskedő ifjak önképző egyesülete részére 20 forint adományt volt szives megszavazni. Midőn ezen összegnek átvételét előismerem, egyszerűen ezen szives adományt egyesületünk nevében hálás köszönetemet nyilvánítottam. B. Iró József a keresk. ifj. önképző egyesületének elnöke.

— **Műkedvelői előadás Nagy-Kállón** A jótékony célra alakult nagykállói műkedvelő társulat husvét hétfőjén nagy szabású színdarabot fog előadni, Hugo Viktor 3 felvonásos drámáját, „Angeló”-t, melyben Körmeny Józsefné, Körtvélyfy Péterné ur hölgyek, Horváth Julia, Deme Vilma és Ver t e s s y E m m a kisasszonyok, továbbá Klinsek József, Divizy Lajos, Körmendy József Kohn József és Pékh György urak fognak játszani Zarádékul lesz tableau Thisbe halála görögitz mellett. Az előadást tánc követi.

— **Adakozás** a csegéldutezai ev. ref. új templom felszerelésére. (Tizedik közlemény) Nt. Tóth Sámuel presbiter ur ivén a Péterfalvi I. tizedben adakok: Kovács István 20 kr, Szilágyi Györgyné 1 fr, Somogyi Imre 1 fr Balla István 20 kr, Balogh Ferenc 50 kr, Simonffy Emil 2 fr, Safár László 1 frt Kulcsár József 50 kr, Révész Imréné 1 Géressy Kálmán 2 fr, Biró Imréné 1 fr Nagy Pál 1 fr, Kiss József 5 forint Kálós Lajosné 5 forintot György Elek 2 forintot Tikos István 5 frt. Dr Tegze Imre 2 frt, Rózsa Sándor 1 frt. Kerekes Gézané 5 frt. Csikos Sándor 1 frt. Bihary László 1 frt Fodor Zános 50 kr. Farkas Ferencné 50 kr Veszprémi Károly 2 frt. György János 1 frt. Bánky István 40 kr. Montay Gábor 30 kr. Ughvári János 1 forint Bai Pálné 30 k. Rác Mihályné 40 kr. Nagy Gábor 1 fr. Bacsony Lajos 1 fr., Szikszay Lajos 2 fr., Szikszay Károlyné 1 fr., Nagy Bálintné 1 fr., Vigandt Eduárd 2 fr., Pál János 1 fr., Halász Sándor 1 fr., Dál József 1 fr., Juhász József 40 kr. Tómpa Ferenc 40 kr. Páli Ferenc 1 fr., Bundy Péter 1 fr., Bitekfalvi Mártonné 4 frt, Molnár Lászlóné 10 frt, Deák József 2 frt, Madár Mihály 1

frt, Katona András 20 kr, Ari Józsefné 20 kr, Rásztoczy Mátyné 40 kr, Papp Lajos 1 frt, Bury György 50 kr, Faragó András 50 kr, Okrös János 20 kr, K o z m a J á n o s egy forint, Nagy János 1 frt, ifj. Szabó Lajos 20 kr, B u r a y István 60 kr. Szigethy István 40kr. Brünner Mária 50 kr. Bekényi Ottokár 2 frt. Liszka Nándor 2 frt. Összesen 86 frt. 80 kr. L i s z t e s J á n o s és K e r t e z J á n o s presbiter urak ivén a péterfalvi II. tizedben adakoztak: Imre János 10 kr Harsányi András 20 kr. Balogh István negyven kr L i s s A n t a l hatvan kr Bodou Péterné 40 kr K a t o n a J á n o s 1 frt. Nagy József 10 kr, Kiss András 1 frt Nyári Mihály 20 kr, Kiss József 20 kr, Nánásy István 10 kr, Komlóssy Dániel 20 kr, Bákéssy Lászlóné 20 kr, Bözörményi Pál 30 kr, Juhász Gábor 30 kr, Kiss Lajos 20 kr, Bojtó Károly 50 kr, Orosz Péter 20 kr, Buray J. 20 kr, Székely S 10 kr, Bagdác A 20 kr, Mészáros J 20 kr Bőr Sándor 40 kr Gábor Sándor 50 kr, Orosz Péter 40 kr. Kiss Gábor 50 kr, Sipos János 20 kr. Török B a u t 1 frt. Diószegi János 20 kr. Tóth József 30 kr. Keoskés Sándorné 20 kr Kovács János 30 kr Barta István 10 kr, Gombos Jánosné 50 kr, Szarka Bertalané 30 kr, Brezina János 20 kr, Halász Lajos 20 kr, Halapka Józsefné 40 kr Gombos Ferenc 50 kr Agyagos János 40 kr Cziffer Nándorné 40 kr Kéký Sándor 30 kr, Vargha József 40 kr, Ormós József 60 kr. Összesen 15 fr 20 kr.

— **Nyilvános köszönet** Az „István” gőzmalomtársulat tekint. Igazgatósága múlt hó 27-én tartott közgyűlésében, a helybeli „jótékony négyelet” árvaháza részére 40 frt. negyven o. é. frtot volt kegyes megszavazni s hozzám beküldeni. A midőn ez összeg átvételét elismerni szerencém van: egyszerűen a mélyen tisztelt Igazgatóságnak egy letünk nevében hálás köszönetemet nyilvánítottam nagy becsű adományáért. — Debreczen 1887. Apr. 4. György Elek négyt. pénznok.

— **Rác Károly** zenekara holnap este Vilmos Lajos sörszarnokában fog játszani.

— **Szepességi német leányok.** Turai Farkas köztetítő és tudakozó intézetében több 12-18 éves szepességi német leány érkezett, kiket az intézet urai családoknak gyermekek mellé vagy szabadánlyi teendőkre azonnal szives készséggel ajánl.

— **Lapunk mai számához** veszik olvasóink B e n e d e k A r p á d j ó hírvéneknél örvendő ifju kereskedő kimerítő jutányos árjegyzékét. A mennyiben rövid üzleti fennállása óta már is kiérdemelte a nagyérdemű közönség meglegedését, ajánljuk olvasóink figyelmébe jelen árlapját.

Szinház.
Három jeles színészünknek (Orley Flóra, Oláhné Henrette, Vedress Gyula), tovább Balog Arpad tehetséges karmesterünknek volt egyszerűen búcsufelvétele tegnap a kaszermélyzet jutalmára tartott rendkívüli előadás.

Ezzel tehát a consortium, mely oly válságos időkben vette át színházunk vezetését, betejete működését. — Hogy működése alatt munkája nem volt hasztalan, s igyekezete nem maradt gyümölcstelen, azt bebizonyították — a következőknek. — Ma már beláttuk azt, hogy jó előadásokhoz, figyelemhez egyáltalán nem okvetlen szükséges a nagyevű igazgató, — beláttuk azt, hogy egy pár lelkiismeretes férfi igyekezete, kik hivatásuknak magaslatán nemes kötelességgel érzettel tudják egy társulat gyepőlőjét kezükbe ragadni, többet ér, mint bizonyos vállalkozók kétes értékű kauciója, minek értéke alig van, s az anyagot a legkisebb ingadozások tönkre teszik, megsemmisítik.

Különösen Valentin Lajos az, kit a konzorcium ötös bizottságában legtöbb dícséret illet. A legnagyobb zavarokban csüggedetlen bátorsággal igyekezett azon, hogy a közönség érdekei ne szenvedjenek csorbát, másrészt, hogy a társulat hajóját vezesse révbe becsülettel. Igyekezett a közönség pártolása sikerrel koronázta.

Tekintettel a konsortium eddigi működésére, bizalommal tekinthetünk a „debreczeni szinház igazgató” pályája elé, kivált ha az oly erők vezetése alatt fog állani, mint Valentin, és Rónaszéki.

Igaz, hogy a társulat az idény végével oly jeles tagokkal fogyatkozott meg, mint Orley, Vedress stb, de reméljük, hogy a hiányok tüire kiegészítettnek, s akkor a felkészült erővel bizalommal tekinthetünk működésük elé.

A kaszermélyzet jutalomjátékára „Felhő Klárit” választotta. Közönség igen szép számmal gyűlt össze, de a derék személyzet, melynek nem egy tagja már is igazi színészi hivatást árukt el, nagyobb közönséget is megérdemelt volna. Valóban különösen a férfi karunk olyan volt, melyre bármely társulat büszke lehet. Ott van H e g y e s i, kit a közönség tegnap csokorral lepett meg s ki nehágy jobb szerepben nem egy felzúduló tapsvihart ébresztett. Különbösen egy őt, mint B o g n a r t, ki szintén jó szerepekben bizonyította be tehetségét, már kivették a kóristák közül s mint olyan tegnap működtek utójára.

A női karban is több oly tag van, kik bemutatnák már tehetségeket O s v á t h

hidegtől, látta...
arcát és fü...
kiáltotta: „te kis...
atni de a rémü...
adt, fogai ideg...
a remegett és két...
az őt.
óit hozzá, lehet...
ogy ez a szép...
kifejezés, a mik...
ze el, majdnem...
te. Da a gyermek...
vett az örege...
fel kezét és így

— Oh, bácsi, a mamám úgy szerette a virágokat!
Zokogása szakította féibe pillanatra, azután teljes erejét összeszedte és úgy kiáltotta:
— Meghalt a mamám, bácsi, a fekete emberek ide hozták... én hozok szegénynek virágokat.
— Hát apád? kérdezte az ő, kinek hangja reszketett ama gondolattól...
A gyermek egészen csodálkozó arccal tekintett rá, nem értette meg és kezeit tördelve, kiáltotta ismét:
— Nem tudom, nem tudom, csak a mamámát ismertem, senki mást, csak a kis mamámát. Oh, bácsi, engedje, hogy vihessek neki virágokat.
Az őr hirtelen karjaiba vette a gyermeket, szívéhez szoritotta és könnyezve, zokogva, csókolta azt — kis fejét, mely ösztönszerűleg hajolt hosszú bajusza felé.
— Ejnye, ejnye, hát miért nem beszéltél, te csavargó? ah, any-d szerette a virágokat? tring-trét! na jó! isten uccsén nem fogsz lopni! Jössz velem, az én kertem tele van virágokkal, letéjük és minthogy szerette, olvisszük a mamádboz.
— Igazán? ... igazán? ... igaz kiáltotta a kis leány, arca fölberült, kis karjaival magához ölelte az öreg fejét a megcsókolta és végtelen gyöngédséggel telve mondotta:
— Oh hogy szeretlek téged!
Aután egész komolyan lecsuszott a földre, letérdelt, égfélre emelt tekintettel, sugárzó arccal kezdte mondani imáját: Mi atyánk, ki vagy a mennyekben...
Az öreg melléje térdelt és dörmögött: Szegény kis tolvaj! ... most már megcsiptelek, most eligazítottam a dolgodat: a leányom léssz.
Francziából: Gyalui Farkas.

— Oh, bácsi, a mamám úgy szerette a virágokat!
Zokogása szakította féibe pillanatra, azután teljes erejét összeszedte és úgy kiáltotta:
— Meghalt a mamám, bácsi, a fekete emberek ide hozták... én hozok szegénynek virágokat.
— Hát apád? kérdezte az ő, kinek hangja reszketett ama gondolattól...
A gyermek egészen csodálkozó arccal tekintett rá, nem értette meg és kezeit tördelve, kiáltotta ismét:
— Nem tudom, nem tudom, csak a mamámát ismertem, senki mást, csak a kis mamámát. Oh, bácsi, engedje, hogy vihessek neki virágokat.
Az őr hirtelen karjaiba vette a gyermeket, szívéhez szoritotta és könnyezve, zokogva, csókolta azt — kis fejét, mely ösztönszerűleg hajolt hosszú bajusza felé.
— Ejnye, ejnye, hát miért nem beszéltél, te csavargó? ah, any-d szerette a virágokat? tring-trét! na jó! isten uccsén nem fogsz lopni! Jössz velem, az én kertem tele van virágokkal, letéjük és minthogy szerette, olvisszük a mamádboz.
— Igazán? ... igazán? ... igaz kiáltotta a kis leány, arca fölberült, kis karjaival magához ölelte az öreg fejét a megcsókolta és végtelen gyöngédséggel telve mondotta:
— Oh hogy szeretlek téged!
Aután egész komolyan lecsuszott a földre, letérdelt, égfélre emelt tekintettel, sugárzó arccal kezdte mondani imáját: Mi atyánk, ki vagy a mennyekben...
Az öreg melléje térdelt és dörmögött: Szegény kis tolvaj! ... most már megcsiptelek, most eligazítottam a dolgodat: a leányom léssz.
Francziából: Gyalui Farkas.

— Oh, bácsi, a mamám úgy szerette a virágokat!
Zokogása szakította féibe pillanatra, azután teljes erejét összeszedte és úgy kiáltotta:
— Meghalt a mamám, bácsi, a fekete emberek ide hozták... én hozok szegénynek virágokat.
— Hát apád? kérdezte az ő, kinek hangja reszketett ama gondolattól...
A gyermek egészen csodálkozó arccal tekintett rá, nem értette meg és kezeit tördelve, kiáltotta ismét:
— Nem tudom, nem tudom, csak a mamámát ismertem, senki mást, csak a kis mamámát. Oh, bácsi, engedje, hogy vihessek neki virágokat.
Az őr hirtelen karjaiba vette a gyermeket, szívéhez szoritotta és könnyezve, zokogva, csókolta azt — kis fejét, mely ösztönszerűleg hajolt hosszú bajusza felé.
— Ejnye, ejnye, hát miért nem beszéltél, te csavargó? ah, any-d szerette a virágokat? tring-trét! na jó! isten uccsén nem fogsz lopni! Jössz velem, az én kertem tele van virágokkal, letéjük és minthogy szerette, olvisszük a mamádboz.
— Igazán? ... igazán? ... igaz kiáltotta a kis leány, arca fölberült, kis karjaival magához ölelte az öreg fejét a megcsókolta és végtelen gyöngédséggel telve mondotta:
— Oh hogy szeretlek téged!
Aután egész komolyan lecsuszott a földre, letérdelt, égfélre emelt tekintettel, sugárzó arccal kezdte mondani imáját: Mi atyánk, ki vagy a mennyekben...
Az öreg melléje térdelt és dörmögött: Szegény kis tolvaj! ... most már megcsiptelek, most eligazítottam a dolgodat: a leányom léssz.
Francziából: Gyalui Farkas.

— Oh, bácsi, a mamám úgy szerette a virágokat!
Zokogása szakította féibe pillanatra, azután teljes erejét összeszedte és úgy kiáltotta:
— Meghalt a mamám, bácsi, a fekete emberek ide hozták... én hozok szegénynek virágokat.
— Hát apád? kérdezte az ő, kinek hangja reszketett ama gondolattól...
A gyermek egészen csodálkozó arccal tekintett rá, nem értette meg és kezeit tördelve, kiáltotta ismét:
— Nem tudom, nem tudom, csak a mamámát ismertem, senki mást, csak a kis mamámát. Oh, bácsi, engedje, hogy vihessek neki virágokat.
Az őr hirtelen karjaiba vette a gyermeket, szívéhez szoritotta és könnyezve, zokogva, csókolta azt — kis fejét, mely ösztönszerűleg hajolt hosszú bajusza felé.
— Ejnye, ejnye, hát miért nem beszéltél, te csavargó? ah, any-d szerette a virágokat? tring-trét! na jó! isten uccsén nem fogsz lopni! Jössz velem, az én kertem tele van virágokkal, letéjük és minthogy szerette, olvisszük a mamádboz.
— Igazán? ... igazán? ... igaz kiáltotta a kis leány, arca fölberült, kis karjaival magához ölelte az öreg fejét a megcsókolta és végtelen gyöngédséggel telve mondotta:
— Oh hogy szeretlek téged!
Aután egész komolyan lecsuszott a földre, letérdelt, égfélre emelt tekintettel, sugárzó arccal kezdte mondani imáját: Mi atyánk, ki vagy a mennyekben...
Az öreg melléje térdelt és dörmögött: Szegény kis tolvaj! ... most már megcsiptelek, most eligazítottam a dolgodat: a leányom léssz.
Francziából: Gyalui Farkas.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab kir város törvényhatósági közgyűlésének folyó évi mártius 25-dikén 59—2034 szám alatt kelt határozatával a nagyméltóságú Belügyminiszter ur jóváhagyásának reményében és fentartásával, — egy hortobágyi segéd állatorvosi állás felállítására illetve betöltésére mondatott ki.

Ezen hortobágyi segéd állatorvosi állásra, — mely határozat (600) forint évi fizetésből álló javadalmazással van összekötve — pályázni kívánók felhívattak, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi Április hó 30 dik napjáig annyival is inkább benyújtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Az ezen állásra alkalmazandó állatorvos köteles évenként a legeltetési idő alatt a rendelkezésére bocsátandó egy szoba és konyhából álló lakásban kint a hortobágyi pusztán, télen pedig saját költségén felfogadandó lakáson Debreczenben, a város belterületén lakni, s általában az egész év folyamán a városi Tanács rendelkezésére lenni.

A téli hónapokban a város belterületén magánosok meghívására teendő állatorvosi látogatásainak díja negyven (40) krajczárban állapították meg.

Az ezen állásra való alkalmazás mindaddig, míg Debreczen szab. kir. városának fentebb hivatolt határozata megerősítést nyer — ideiglenesnek tekintendő.

Debreczen 1887 április hó 1-én.
Gróf Dégenfeld József mk.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

A MOHAI ÁGNES FORRÁS,

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ó fensége

József főherceg, és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendszeresen italul szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumában is épugymint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Debreczenben kapható: André Károly, Benedek Árpád, Csanak József, Gerby Fűzőp, Riki József Zelmós, Szabó Zsigmond, Varga Lajos.

Külföldi szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

AZ 1886-ik évi elszáll. 2.000,000 palackok.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni ipar- és kereskedelmi banknál a 2855 és 2138. számok alatt bezálogosított értékművek és papírok a banknak a piacz utczai 1829. szám alatti házában lévő üzleti helyiségében folyó 1887-dik évi április hó 7-dikén délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett elfognak adatni. Mire a venni szándékozók meghívattak.

Paksy Imre.
kir. közjegyző.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint köztudomásra hozatik, hogy a Schenk J. helybeli butorkereskedő csődütmegéhez leltározott összes butorárak, butorszállító kocsik, s a közadós saját használata alatt állott házi butorok s ingók is valamint egy varró gép, folyó évi április hó 13-án d. e. 9 órakor a Széchényi utczai helyiségben árverésen a legtöbbet ígérőknek eladatnak.

Debreczen 1887 Márczius 29-én.
A tömeggondnok.

Gyümölcsfák.

A kir. gazdasági tanácselnök kitérő magastörzsűfák, különösen almák eladók; valamint körizslevelű-jávori 3 méter magas törzsű allé fának alkalmas és thuja fák kaphatók. Az időjárás miatt m. ghosszabbítva, megrendeléseket e fogad továbbra is az igazgatóság, helybelieknek házhoz szállítva.

ÚJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok,

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb árákon állittatnak ki

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

XIV.

A

A képe
désai egyre
az országb
szedi erejé
tassék s ig
tások kiírás

Ismét
hogy menny
az ilyen v
azon kerüle
lakmározás
va, az elme
asztán a fő
pruszlikot,
készítenek,
képviselnek
szokás szer
választókat,
rozása óriás

A közé
viselőjelölte
a választás
apjuk, széj
nálja másk

Hanem
követek, ki
áldoznak eg

Mig az
ték meg, de
kat, addig
és romboló

Az ilye
hoznak tör
hozók. Az i
doltabb mes
ami tilalom
gol választ
szigoru tör
hogy a leg
tök itéletet

A társ
rölni a v
közéit és m
teket és ne

A „Debre

A D

... An
mi kis város
leune, hanem
mit Kékesy
talannak, ho
mérgezi mag

Pedig d
hogy egy id
gróf vagy bá
Hogy a
átkozza ezt
annak is me

Ha val
mat, hát az
U szeg
kedélyével m

Edes is
lenem a szár
lom. Hát un
férfi lehetné
nék, milyen
Mulatné

lányokat, as
före ...
De ezal
rülük a női
jénfűstöt, ha
ban az ő rou

No, ha
külök.
Gyöny
esett panasz
adni a leány
toréknál is,
tal embert f
fogásokkal i
karni ki; az